

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Criuleni din 15 martie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel și avocatul Holban Vladimir în numele inculpatului

Moroșan Nicolae Nicolae, născut la 14 octombrie 1972, originar din s.Sevirova, r-nul Florești, domiciliat în mun.Chișinău, str.Bogdan Voievod 2A, ap.42, cu viza de reședință în mun.Chișinău, com.Dobrogea, str.Luceafărul, 1B, cămin.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 01.04.2014 – 15.03.2016;
2. Instanța de apel: 15.04.2016 – 16.05.2016;
3. Instanța de recurs: 25.07.2016 – 26.10.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 15 martie 2016, Moroșan Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către Plămădeală Iurie a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului material și moral să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Moroșan Nicolae, la 22 ianuarie 2010, ora 08.30, conducând automobilul de model „Mercedes-S300”, cu numărul de înmatriculare C XX 171, pe traseul M-2 „Chișinău-Soroca”, în direcția or.Soroca, pe sectorul de drum amplasat la distanța de 18 și 77 km de la originea drumului din or.Chișinău, la marginea de sud-est a s.Ratuș, r-nul Criuleni, nu a adaptat viteza la situația rutieră, neglijând atât faptul că carosabilul era acoperit cu zăpadă, fapt ce reducea considerabil aderența dintre roțile vehiculului și carosabil, îngreunând posibilitatea efectuării în siguranță a unor manevre, cât și faptul că circulația rutieră era intensă, a condus vehiculul cu viteză excesiv de mare în raport cu situația rutieră și a început manevra de depășire a unui vehicul neidentificat, fără a se asigura în prealabil, că va putea efectua depășirea fără a pune în pericol sau stânjeni circulația din sens opus, a ieșit cu automobilul de pe banda extremă dreaptă pe banda a doua, pe care stratul de zăpadă era mai gros comparativ cu cel de pe banda inițială, încălcând cerințele pct.3, 45 subpct.(1) lit.d) și (2), 51 lit.c) din Regulamentul circulației rutiere. În rezultatul manevrei a pierdut controlul automobilului, care a derapat, ieșind pe banda destinată

circulației în sens opus, lovind consecutiv două vehicule, care se deplasau regulamentar spre mun. Chișinău, și anume automobilul de model „Mercedes-230”, cu numărul de înmatriculare CGH 888, condus de către Plămădeală Iurie, în care se mai aflau alți pasageri și automobilul de model „Opel Astra”, cu numărul de înmatriculare CH AX 837, condus de către Benderleu Serghei.

În rezultatul tamponării i-a fost cauzată lui: - Plămădeală Iurie, vătămare gravă a integrității corporale, exprimată prin traumatism asociat, fractura colului femural stâng cu deplasare, fractură deschisă cominutivă a ambelor oase ale gambei stângi în porțiunea distală cu deplasare, fractura metaepifizei femurului stâng, metaepifizei proximale a gambei stângi, plagă contuză a buzei inferioare; - vătămare ușoară a integrității corporale, care a condiționat o dereglare a sănătății de scurtă durată pasagerilor Gojocar Ion - plagă mușcată a limbii; Budeanu Maria - hematom în regiunea feței; Mocanu Elena - plagă contuză și excoriații pe față și vătămare medie a integrității corporale pasagerului Benderleu Iulia - fractura antebrațului drept, osului radial în loc tipic.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul V.Holban în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, precum și a încheierii aceleiași instanțe din 02.07.2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie declarată nulă ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 03.12.2012 de anulare a ordonanței de încetare a urmăririi penale din 11.06.2012, emisă de procurorul, Gh.Graur, cu reluarea urmăririi penale în privința inculpatului, ordonanța procurorului în Procuratura Orhei, A.Macovei din 24.03.2014, privind punerea lui N.Moroșan sub învinuire și a rechizitoriului întocmit de procurorul A.Macovei, acestea fiind lovite de nulitate, cu dispunerea achitării lui N.Moroșan, invocând că instanța a apreciat eronat și arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - instanța și-a argumentat soluția pe mijloacele de probă prezentate de partea acuzării, respingând mijloacele de probă prezentate de partea apărării, fără vreo motivare convingătoare; - inculpatul a fost urmărit de mai multe ori pentru aceeași faptă, deoarece pe cazul dat a fost reluată urmărirea penală de mai multe ori, fiind ignorate prevederile art.22 și 287 Cod de procedură penală, precum și art.4 din Protocolul nr.7 la Convenție; - organul de urmărire penală a încălcat dispozițiile art.259 Cod de procedură penală, care reglementează termenele urmăririi penale, urmărirea penală nefiind prelungită în perioada 01.04-30.05.2013; - inculpatul s-a aflat în calitate de bănuit mai mult de 3 luni contrar prevederilor art.63 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, apelul declarat de avocatul V.Holban în numele inculpatului a fost admis parțial, casată, inclusiv din oficiu sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost anulată ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 03.12.2012, de anulare a ordonanței de încetare a urmăririi penale din 11.06.2012, cu reluarea urmăririi penale în privința lui N.Moroșan și încetat procesul penal împotriva acestuia în baza art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală. Acțiunea civilă înaintată de către Plămădeală Iurie a fost lăsată fără soluționare.

Instanța de apel a constatat că ordonanțele prim-adjunctului Procurorului General, A.Pîntea din 07.11.2011 și 03.12.2012, prin care au fost anulate ordonanțele de încetare a urmăririi penale din 06.09.2010 și, respectiv, din 12.06.2012, cu reluarea urmăririi penale, contravin prevederilor art.21 din Constituție, art.4 din Protocolul 7 al CEDO, art.7 alin.(2) Cod penal, art.22 alin.(2) și 287 alin.(4) Cod de procedură penală, fiind încălcat principiul constituțional de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă, motiv pentru care acestea sînt lovite de nulitate.

În context, instanța de apel a precizat că omisiunile sau erorile autorităților trebuie să servească în beneficiul bănuțului, învinutului, inculpatului, or, riscul oricărui erori comise de organul de urmărire penală, sau chiar de o instanță, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acestuia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei în cauză, precum și nu pot fi considerate drept „fapte recent descoperite”, așa cum le-a apreciat prima instanță.

La fel, instanța de apel a relevat că ordonanța procurorului în Procuratura r-lui Criuleni, Gh.Graur din 12.06.2012 de încetare a urmăririi penale, se echivalează cu o hotărâre judecătorească irevocabilă și reprezintă autoritatea lucrului judecat, care nu permite declanșarea unei noi proceduri cu privire la aceeași faptă și aceeași persoană.

Subsecvent, instanța de apel a stabilit că, odată ce a fost constatată nulitatea ordonanței prim-adjunctului Procurorului General, A.Pîntea din 07.11.2011, urmează a fi considerate ca încălcate, inclusiv prevederile art.63 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, prin menținerea, în mod ilegal, a statutului de bănuț în persoana lui N.Moroșan.

Totodată, a stabilit instanța că în perioada 01.04.2013 – 30.05.2013, urmărirea penală s-a efectuat fără a fi prelungit legal termenul urmăririi penale, fiind încălcate prevederile art.22 Cod de procedură penală.

Într-o altă ordine de idei, instanța de apel a indicat că ordonanța procurorului în Procuratura Orhei, A.Macovei din 24.03.2014 de punere a lui N.Moroșan sub învinuire în baza art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal și rechizitoriul întocmit de același procuror sunt niște procedee legate de desfășurarea normală a urmăririi penale și nu afectează, prin sine însăși, drepturile sau libertățile constituționale ale persoanei și nu se supun contestării separate.

În ordinea ideilor expuse, instanța de apel a considerat drept neîntemeiată încheierea Judecătoriei Criuleni din 02.07.2014, or, în speță sunt întrunite temeiurile prevăzute de art.275 pct.8) și 9) Cod de procedură penală, care statuează că urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care în privința unei persoane există o hotărâre neanulată de neîncepere a urmăririi penale sau de încetare a urmăririi penale pe aceleași acuzații și există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

În privința solicitării achitării inculpatului, instanța de apel a considerat că, în respectiva cauză penală, există un act cu caracter definitiv și executoriu privind vinovăția acestuia și o expunere vis-a-vis de acest subiect este inoportună.

De asemenea, a indicat instanța că, în temeiul art.225 alin.(4) Cod de procedură penală, instanța de judecată lasă acțiunea civilă fără soluționare în procesul penal, fapt ce însă nu împiedică persoana care a inițiat acțiunea civilă de a o intenta în ordinea procedurii civile.

5. Împotriva hotărârilor menționate au declarat recursuri ordinare:

- procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței și încheierii Judecătoriei Criuleni din 02.07.2014, pe motiv că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța de apel a interpretat eronat prevederile art.22, 63 alin.(2) pct.3) și 287 Cod de procedură penală și art.4 al Protocolului nr.7 al CEDO; - instanța de apel neîntemeiat și cu omisiunea prevederilor art.313 alin.(5) Cod de procedură penală, a anulat ordonanța prim-adjunctului Procurorului General, A.Pîntea din 03.12.2012; - instanța eronat a stabilit că organul de urmărire penală a menținut calitatea de bănuț a lui N.Moroșan mai mult de 3 luni;

- avocatul V.Holban în numele inculpatului care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a sentinței și parțială a deciziei, cu dispunerea achitării inculpatului, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii; - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța de apel

neîntemeiat nu a dispus nulitatea ordonanței procurorului în Procuratura Orhei, A.Macovei din 24.03.2014 de punere a lui N.Moroșan sub învinuire în baza art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal și rechizitoriului întocmit de același procuror; - instanța neîntemeiat nu s-a expus în privința solicitării achitării inculpatului, neluând în considerație că o astfel de soluție este mai favorabilă acestuia.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia avocatului V.Holban în numele inculpatului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În susținerea recursurilor, recurenții invocă temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, procurorul solicitând menținerea sentinței prin care N.Moroșan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu suspendarea executării pedepsei închisorii pe un termen de 2 ani, iar partea apărării - achitarea inculpatului pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor.

Colegiul reține și menționează că, contrar celor afirmate de către recurenți în recursurile sale, instanța de apel s-a expus pe larg la argumentele invocate de către partea apărării în apel, dând o apreciere corectă materialelor dosarului și circumstanțelor cauzei, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursurile recurenților în situația respectivă sînt declarative, care contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel în partea contestată de către procuror, în contextul expus, este inoportună, or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

Astfel că, temeiul invocat de procuror, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, se combate prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusa eroare de drept, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care în totalitatea lor resping argumentele recursului.

Colegiul penal constată că instanța de apel corect a încetat procesul penal în privința lui N.Moroșan, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, deoarece cert s-a constatat că ordonanțele prim-adjunctului Procurorului General, A.Pîntea din 07.11.2011 și 03.12.2012 de anulare a ordonanțelor de încetare a urmăririi penale din 06.09.2010 și 12.06.2012 cu reluarea urmăririi

penale în privința lui N.Moroșan, sînt lovite de nulitate, fiind încălcat principiul constituțional al inculpatului de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Astfel, instanța de apel corect a considerat că ordonanțele de reluare a urmăririi penale și punerea sub învinuire a lui N.Moroșan, contravin prevederilor art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, care stipulează că, în cazurile în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire au fost adoptate legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente a afectat hotărîrea respectivă; - art.22 Cod de procedură penală, care stipulează că „*nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă*”; - art.4 Protocolul 7 CEDO, potrivit căruia, principiul non bis in idem stipulează că „*nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvîrșirea infracțiunilor pentru care a fost deja condamnat printr-o hotărîre definitivă conform legii și procedurii penale ale aceluiași stat*”; - art.7 alin.(2) Cod penal, potrivit căruia „*nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă*”; - Hotărîrii Curții Constituționale nr.26 din 23.11.2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.63 alin.(6) Cod de procedură penală.

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal constată că temeiul invocat de procuror prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului acestuia, dat fiind faptul că acesta poate fi aplicat numai în cazul când hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, pe când instanța de apel, respectând prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, și-a argumentat hotărîrea, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate.

Nu pot fi reținute nici argumentele părții apărării, precum că instanța de apel neîntemeiat a încetat procesul penal în privința lui N.Moroșan, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, pe când urma să pronunțe o hotărîre de achitare a acestuia.

La acest capitol Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui N.Moroșan în comiterea infracțiunii imputate să fie justă și întemeiată, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind corectă.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele de judecată au conchis că vinovăția lui N.Moroșan se dovedește prin cumulul de probe administrate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești, și anume declarațiile părții vătămate I.Benderleu, a martorilor S.Benderleu, I.Chiperi, Al.Chiperi, E.Budeanu, E.Mocanu, P.Bobu, V.Cuciuc, V.Muntean, P.Buga, L.Lungu, ale expertului A.Cucinschi și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.01.2010, rapoartele de expertiză medico-legală nr.82/D din 12.03.2010, 74/D, 75/D, 76/D, 77/D, 78/D din 16.03.2010 și 101/D din 22.03.2010.

Probele indicate sunt detaliat descrise în sentință, fiind pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temeii de îndoială, fiind acceptate inclusiv, de către instanța de apel și puse la baza deciziei.

Astfel, Colegiul constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, inclusiv vinovăția lui N.Moroșan.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părții vătămate, a martorilor, procesului-verbal de cercetare la fața locului cu schița accidentului rutier și rapoartelor de expertiză medico-legală a părților vătămate și concluziile expertizei tehnico-științifice din 31.01.2010.

Or, instanțele de fond cert au constatat că N.Moroșan, a încălcat cerințele pct.3, 45 subpct.(1) lit.d) și (2), 51 lit.c) din Regulamentul circulației rutiere, deoarece conducând automobilul, nu a adaptat viteza la situația rutieră, neglijând atât faptul că carosabilul era acoperit cu zăpadă, fapt ce reducea considerabil aderența dintre roțile vehiculului și carosabil, îngreunând posibilitatea efectuării în siguranță a unor manevre, cât și faptul că circulația rutieră era intensă, a condus vehiculul cu viteză excesiv de mare în raport cu situația rutieră și a început manevra de depășire a unui vehicul, fără a se asigura, în prealabil, că va putea efectua depășirea fără a pune în pericol sau stânjeni circulația din sens opus, a ieșit de pe banda extremă dreaptă pe banda a doua, pe care stratul de zăpadă era mai gros comparativ cu cel de pe banda inițială, și în rezultatul manevrei a pierdut controlul automobilului, care a derapat, ieșind pe banda destinată circulației în sens opus, lovind consecutiv două vehicule, care se deplasau regulamentar, cauzându-i lui Plămădeală Iurie vătămare gravă a integrității corporale, lui Benderleu Iulia - vătămare medie, iar lui Gojocarul Ion, Budeanu Maria, Mocanu Elena - vătămare ușoară a integrității corporale.

Totuși, fiind stabilit de către instanța de apel că în privința inculpatului, prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Criuleni, Gh.Graur din 12.06.2012, a fost încetată urmărirea penală, document care se echivalează cu o hotărâre judecătorească irevocabilă și care reprezintă autoritatea lucrului judecat, fapt ce nu permite declanșarea unei noi proceduri cu privire la aceeași faptă și aceeași persoană, precum și că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, instanța, după cum s-a menționat supra, corect a constată că ordonanța de reluare a urmăririi penale în privința lui N.Moroșan și punerea acestuia sub învinuire contravin prevederilor art.6 pct.44), art.22 alin.(2), 287 alin.(4) Cod de procedură penală, art.4 Protocolul 7 al CEDO și art.7 alin.(2) Cod penal, just dispunând încetarea procesului penal.

Într-o altă ordine de idei, instanța de recurs reține că deși, recurentul solicită achitarea inculpatului, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, acesta nu indică care elemente constitutive ale infracțiunii incriminate lipsesc, ci doar susține că decizia de achitare a inculpatului este mai favorabilă decât cea de încetare a procesului penal.

Fiind în prezența acestor împrejurări, Colegiul penal relevă că argumentele avocatului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Mai mult, în contextul celor relatate, instanța de recurs respinge argumentele recurentului, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că neîntemeiat nu a dispus nulitatea ordonanței procurorului în Procuratura Orhei A.Macovei din 24.03.2014, de punere a lui N.Moroșan sub învinuire în baza art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal și rechizitoriului întocmit de același procuror și că nu s-a expus în privința solicitării achitării inculpatului.

Or, făcând o analiză a temeiurilor indicate supra în raport cu apelul declarat și textul deciziei, instanța de recurs constată că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și

dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei.

Coroborând cele expuse, argumentele recurentului, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sunt neîntemeiate. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor normelor de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată.

Astfel, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel corespunde prevederilor art.394 Cod de procedură penală și nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de procuror și avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel și avocatul Holban Vladimir în numele inculpatului Moroșan Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, în cauza penală în privința lui Moroșan Nicolae, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 noiembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu